

ARCHITECTENZAAK #3

MARK FERON

RELEVANT

[ORDE & WANORDE]

ARCHITECTENZAAK #3

MARK FERON

RELEVANT

INHEEMSE BOOMGAARD BIJ WOONHUIS WISSENGRACHT
[INSTANDHOUDING KLEINE LANDSCHAPSELEMENTEN IKL]

RELEVANTE ARCHITECTUUR

Relevantie, belang, betekenis, gewicht

Goede opdrachtgevers maken goede architectuur. Goede architecten maken relevante architectuur

‘Architectuur moet zich niet voortdurend volledig vernieuwen. Het enthousiasme voor het nieuwe omwille van het nieuwe is een van de meest fatale erfenissen uit het tijdperk van de avant-garde.’
– Vittorio Magnago Lampugnani; architect, architectuurtheoreticus en architectuurhistoricus (Rome 1951)

Wij geloven dat architectuur van invloed is op je welzijn, op hoe je je voelt en hoe je functioneert. Elke dagelijkse plek is ontworpen, de straat, het huis waar je woont, de school waar je leert, het kantoor waar je werkt, het park waar je speelt en zelfs de natuur waarin we ontspannen. Hieruit blijkt hoe relevant goede architectuur voor ons allemaal kan zijn maar tegelijkertijd ook hoe veelvormig architectuur zou moeten zijn om voor iedereen van waarde te kunnen zijn. Herbezinning op de ‘ismen’ van de architectuurgeschiedenis biedt een uitweg uit deze schier onmogelijke veelvormigheid, uit de keuze tussen post-modernisme en deconstructivisme, tussen een populistische behoeftebevrediging en een ‘arrogant épatez le bourgeois’, tussen gezapigheid en horrorshow. ‘Het is de weg van de neutraliteit’
– Vittorio Magnago Lampugnani

Juist omdat architectuur zo breed in ieders persoonlijke leven aanwezig is, achten wij het belang van relevante architectuur groter dan louter comfort bieden en dienstbaar zijn. Het zet aan tot reflectie en kan een krachtig instrument zijn om te innoveren zoals bij een snel veranderende woning- of winkelmarkt maar ook bij discussies over klimaat, duurzaamheid en circulariteit. Een gebouw vertegenwoordigt namelijk niet alleen een economische waarde, maar ook een potentiële afvalberg. En een tijdsgewricht van steeds schaarser wordende hulpbronnen en toenemende milieuvervuiling, kan zich dit afval niet langer permitteren. En omdat relevante architectuur juist moet

acteren in een voortdurend veranderende samenleving, dringt zich de vraag op ‘welk kleed’ wij de verandering aantrekken. Moet architectuur de modieuze spiegel zijn van een steeds sneller wisselende samenleving of wordt architectuur dan snel oppervlakkig en juist meer een onderdeel van de weg-werpmoederschap? Kan architectuur de wispelturige hartslag van de samenleving reguleren door een ‘stabielere’ tijdlijn te volgen, en zo een diepere betekenis te krijgen in ieders persoonlijk leven?

Een mythe is een kleine leugen, die een grote waarheid verwoordt

Beeld & taal horen bij elkaar. Soms spreekt een beeld meer dan duizend woorden. En soms schets je juist met alleen woorden een beeld. Maar vaak moet je beeld en taal samenvoegen om een geheel te krijgen, waarbij het een het ander aanvult.

De mens vindt betekenis in de verhalen die worden verteld, en wanneer beelden de verhalen versterken krijgen ook de beelden betekenis, worden relevant voor het individu of voor de groep die met de beelden wordt geconfronteerd. Verhalen vaak opgetekend vanuit persoonlijke gebeurtenissen, emoties en waarneming zonder dat men streeft naar objectiviteit. Juist dit specifieke in plaats van het generieke, het subjectieve in plaats van het objectieve maakt verhaal en beeld tot een instrument van identiteit. Zoals een kleine leugen die een grote waarheid verwoordt ook van waarde kan zijn.

In dit portfolio vertellen wij die verhalen en tonen wij die beelden van onze gebouwen, die op hun eigen wijze relevant zijn voor de bewoner, de gebruiker, de passant en de geïnteresseerde.

Zoals het HOTEL BOCHUM dat het ernaast gelegen antieke Colosseum reflecteert door een bakstenen huid die als het ware vanuit het monument het moderne witte gebouw binnendringt om daarmee de [historie van de plek] te belichamen.

De 50er jaren wijk HEILUST in Kerkrade waar de renovatie van 330 woningen niet alleen een [duurzame] en comfortabele woning oplevert maar tevens de vervlogen beelden (de 'mooie' 30er jaren mijnwerkerswoningen waren inmiddels al afgebroken)

van de gloriëtijd van de Mijnen en de toenmalige [gemeenschapszin] oproept, waarmee de wijk niet alleen nieuwe energie maar ook weer [identiteit] krijgt.

Of zoals bij restaurant LA PLACE bovenop Schunck Berden in Heerlen, waar de oogen-schijnlijk saaie horizontale gevelopbouw van het 50er jaren warenhuis elegant wordt [bekroond] met een identiek maar volledig glazen volume als een [stedelijk penthouse] om zo aanwezigheid in de stad op te eisen. Het MILIEUPARK RONDEEL te Maastricht wordt benaderd via een stelsel van rotondes met een volledig vergroende middenzone in plaats van de stereotiepe saaie voorsorteer rijbaan. De bezoeker draait aandachtig tussen het groen door een [parkje] binnen waardoor de handeling als het ware wordt [verheven] boven het storten van afval, en de

bezoeker zich nog beter realiseert hoe belangrijk onze natuur is.

BIJ DE UITBREIDING VAN DE FRANS POSTMASCHOOL te Heerlen kent de gevel zowel een [ordelijk] als een [wanordelijk] ritme, de verbeelding van de denkende volwassene en het spelende kind. Door het zichtbaar maken van de verschillen worden beide ordes [spannender] dan afzonderlijk. Zou dat ook voor het leven gelden? De centrale entree van PARC CERAMIQUE in Maastricht is ontworpen als een [corporate] ontmoetingsbalie zwevend voor een glazen wand met vijf nieuwsschermen, als de vijf continentale klokken in een [internationaal] hotel.

Oude en nieuwe gebouwen van de BREDE MAATSCHAPPELUKE VOORZIENING

MOLENBERG omsluiten een nieuw [publiek plein] als een buitenaula waar alle BMV gebruikers en ook de wijkbewoners elkaar kunnen [ontmoeten].

Kindcentrum WINDEKIND te Heerlen daagt het lerende kind uit. Niet alleen de intellectuele maar ook de [zintuiglijke] ontwikkeling wordt gestimuleerd door de [tactiliteit] van het schoolgebouw. Warm en koud, glad en grof, dof en helder wisselen elkaar af bij het binnengaan van de school en prikkelen daarbij zoveel mogelijk zintuigen van het zich ontwikkelende kind.

Bij het CENTRUM VOOR KUNST EN ERFGOED te Alkmaar wordt de ruimte tussen het monumentale hoofdgebouw en de moderne archief uitbreidingen benut als [leegte] die oud en nieuw naar elkaar laat

